

- (v) Трябва ли съдържащият се в член 102, буква в) ДФЕС израз „като по този начин ги поставя в сравнително по-неблагоприятно положение“ да се тълкува в смисъл, че отговаря на изискването предимството, което произтича от дискриминацията, да съответства на свой ред на минимална разлика между средните разходи на предприятията, които се конкурират при предоставянето на въпросната услуга на едро?
- (vi) Може ли съдържащият се в член 102, буква в) ДФЕС израз „като по този начин ги поставя в сравнително по-неблагоприятно положение“ да се тълкува в смисъл, че отговаря на изискването предимството, което произтича от дискриминацията, да съответства — в областта на разглежданите пазар и услуга — на по-високи стойности от разликите, посочени в [...] таблици 5, 6 и 7, за да може разглежданото поведение да се счита за забранена практика?
- (vii) При утвърдителен отговор на четвърти, пети или шести въпрос, как следва да се дефинира посоченият минимален праг на релевантност на неблагоприятното положение във връзка със структурата на разходите или със средните разходи на предприятията, които се конкурират при предоставянето на разглежданата услуга на дребно?
- (viii) В случай на определяне на този минимален праг позволява ли обстоятелството, че той не се достига всяка година, да се обори произтичащата от решение Clearstream презумпция, че „прилагането по отношение на един от търговските партньори на различни цени за еквивалентни услуги, и то непрекъснато в продължение на пет години и от предприятие, което има фактически монопол на пазара, който е нагоре по веригата, не може да не [създаде] конкурентно неблагоприятно положение за същия този партньор“? ⁽³⁾

⁽¹⁾ C-95/04 P, EU:C:2007:166

⁽²⁾ T-301/04, EU:T:2009:317

⁽³⁾ точки 194 и 195.

Иск, предявен на 12 октомври 2016 г. — Европейска комисия/Република Полша

(Дело C-526/16)

(2017/C 014/27)

Език на производството: полски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: M. Owsiany-Hornung и C. Zadra)

Ответник: Република Полша

Искания на ищеца

- Да се установи, че Република Полша не е изпълнила задълженията си по член 2, параграф 1 и член 4, параграфи 2 и 3 от Директива 2001/92 относно оценката на въздействието на някои публични и частни проекти върху околната среда ⁽¹⁾ във връзка с приложения II и III към нея, тъй като е изключила от обхвата на процедурата за проверка на необходимостта от извършване на оценка на въздействието върху околната среда проектите за търсене и проучване на минерални залежи по метода на сондирането на дълбочина до 5 000 метра, с изключение на сондажите във вододайни зони, в района на защитени водни басейни на сушата и в защитени територии като национални паркове, природни резервати, природни паркове и зони от „Натура 2000“ и в буферните зони на такива защитени територии, в които се изисква провеждане на процедура за проверка на необходимостта от извършване на оценка на въздействието върху околната среда по отношение на сондажите с дълбочина над 1 000 метра, в резултат от установяването на праг за прилагането на тази процедура по отношение на сондирането извън вододайните зони, районите на защитени водни басейни на сушата, защитените територии и буферните зони на тези територии, праг, който не е съобразен с всички съществени критерии за подбор, посочени в приложение III към Директива 2011/92,
- Република Полша да бъде осъдена да заплати съдебните разходи.

Основания и основни доводи

Комисията поддържа, че Република Полша е допуснала нарушение на член 2, параграф 1 и член 4, параграфи 2 и 3 от Директива 2011/92 във връзка с приложения II и III към нея.

Член 2, параграф 1 от Директива 2011/92 задължава държавите членки да „гарантират, че преди да бъдат одобрени, проектите, които биха могли да окажат значително въздействие върху околната среда, *inter alia*, поради своя характер, мащаби или местоположение, са предмет на изискването за получаване на разрешение за осъществяване и на оценка относно тяхното въздействие“.

Съгласно член 4, параграф 2 от Директива 2011/92 чрез разглеждане на всеки отделен случай или чрез определени от тях прагове или критерии (т.нар. скрининг) държавите членки определят дали проектите, изброени в приложение II към Директивата, трябва да бъдат предмет на оценка на въздействието им върху околната среда.

Съгласно член 4, параграф 3 от Директива 2011/92 при въвеждането на прагове или критерии за скрининг „се вземат под внимание съответните критерии за подбор, посочени в приложение III“.

Сондирането с цел проучване и търсене на минерални залежи попада в обхвата на приложение II към Директива 2011/92, доколкото спада към „дълбоките сондажи“ по смисъла на точка 2, буква г) от това приложение.

Това са проекти, за които не може въз основа на цялостна оценка да се приеме, че не оказват значително въздействие върху околната среда.

Според Комисията държавите членки са длъжни да извършват скрининг по отношение на такива проекти, като прилагат съществените критерии по приложение III към Директива 2011/92.

Въпреки това националните правни актове, с които Директива 2011/92 е транспонирана в полското право, изключват от обхвата на процедурата за скрининг проектите за търсене или проучване на минерални залежи по метода на сондирането на дълбочина до 5 000 метра (с изключение на сондажите в т.нар. „уязвими зони“, тоест във водопадни зони, в района на защитени водни басейни на сушата и в защитени територии като национални паркове, природни резервати, природни паркове и зони от „Натура 2000“ и в буферните зони на такива защитени територии, в които се изисква провеждане на процедура за скрининг по отношение на сондажите с дълбочина над 1 000 метра).

Това по същество води до изключване от обхвата на процедурата за скрининг на по-голямата част от сондажите за търсене или проучване на минерални залежи извън „уязвимите зони“.

Според Комисията подобно изключение, прилагано без да се вземат предвид всички съществени критерии по приложение III към Директива 2011/92, е несъвместимо с член 2, параграф 1 и член 4, параграфи 2 и 3 от Директива 2011/92 във връзка с приложения II и III към нея.

(¹) ОВ L 26, стр. 1.

Преюдициално запитване от **Verwaltungsgerichtshof (Австрия)**, постъпило на 14 октомври 2016 г. — **Salzburger Gebietskrankenkasse, Bundesminister für Arbeit, Soziales und Konsumentenschutz**

(Дело C-527/16)

(2017/C 014/28)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Verwaltungsgerichtshof